

[Kallesøe]

forslag, er vi naturligvis velvilligt indstillet over for det, og i den sammenhæng ser vi skatte- og afgiftsministerens tilsagn og de øvrige ordføreres velvillige indstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om skattefradrag for udgifter til aflønning af unge under huslig uddannelse [af Honoré (KrF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 29. Fremsat 24/10 78).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Forslaget fra kristeligt folkeparti går ligesom ved sidste års fremsættelse ud på, at der under visse betingelser skal indføres en skattemæssig begunstiggelse for private, som ansætter unge til huslig uddannelse i deres hjem. For at få denne begunstiggelse skal ansættelsesforholdet for den unge vare mindst 6 måneder. Endvidere skal der være tale om, at ansættelsen sker hos et ægtepar, og den ene af ægtefællerne må ikke være heltidsbeskæftiget uden for hjemmet. Endelig skal det være en betingelse, at ægteparret har børn under 15 år, og at disse børn ikke er anbragt i heldagsinstitution. Den skattemæssige begunstiggelse skal bestå i, at der gives et fradrag i skatten svarende til 50 pct. af lønnen til den unge under huslig uddannelse.

Forslaget vil altså medføre, at der skal gives fradrag for udgifter, der er rent private, og det kan der principielt være meget betænkeligt ved, selv om fradraget efter forslaget ikke skal gives i indkomsten, men i skatten.

Forslaget begrundes med, at det kan medvirke til at nedskære ungdomsarbejdsløsheden.

Fra regeringens side er vi naturligvis interesseret i alle forslag til begrænsning af arbejdsløsheden og herunder ikke mindst ungdomsarbejdsløsheden. Vi er imidlertid af den opfattelse, at kristeligt folkepartis forslag ikke nævneværdigt vil medføre en begrænsning af ungdomsarbejdsløsheden. Det er vel begrænset, hvor mange der på grund af den fradragsret, der er foreslået, vil føle sig tilskyndet til at ansætte hushjælp, og rent teknisk tror jeg det ville være svært at tilrettelægge ordningen, så man undgår, at den kan udnyttes på en utilsigtet måde. Det ville i hvert fald kunne give mange eller ret store kontrolmæssige vanskeligheder.

På grund af disse tekniske problemer kan vi ikke fra regeringens side støtte forslaget.

Erenbjerg (S):

Jeg skal på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne afvise forslaget, som det er sket tidligere. Jeg kan henvise til mine bemærkninger vedrørende forslaget ved sidste første behandling den 4. april 1978.

Vi er i den socialdemokratiske folketingsgruppe åbne over for alle forslag, der tager sigte på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden. Vi ser også meget gerne initiativer gående på, at unge uden job skal ind i et reelt uddannelsesforløb. Samfundet har behov for, at der er unge, der går ind i et reelt uddannelsesforløb inden for de huslige uddannelser, men var det hensynet til de unge, var det hensynet til samfundets behov, der lå til grund for kristeligt folkepartis forslag, havde man vel kunnet forvente en mere positiv holdning fra dette parti, da man her i tinget diskuterede løn til EFG-eleverne i første basisår. Her var der virkelig tale om at motivere unge til at gå ind i et husligt uddannelsesforløb, men da var kristeligt folkeparti ikke interesseret.

Ungdomsarbejdsløsheden er et så alvorligt problem, at vi ikke deler kristeligt folkepartis opfattelse af, at det skulle kunne løses over

[Erenbjerg]

skattebilletten af de hjem, der har den økonomiske baggrund for at kunne beskæftige en hushjælp. Flere fradrag på selvangivelsen er heller ikke vor livret, da de er medvirkende til at forrykke skattetrykket fra de store til de små og mellemstore indtægter.

Lidt positivt er der dog i forslaget. Kristeligt folkeparti ønsker skattefradraget foretaget i den pålignede skat og ikke som normalt i indtægten. Tør man håbe på, at det er et princip, som kristeligt folkeparti fremover vil håndhæve også for andre fradragets vedkommende?

Jeg skal til slut endnu en gang afvise forslaget, idet vi ikke i den nuværende økonomiske stramme situation ønsker at være medvirkende til, at mere velbjærgede skal have en billig form for hushjælp, eller at de, der i dag har en hushjælp, skal indrømmes et fradrag herfor.

K. J. Rosleff (FP):

Der findes da heldigvis stadig mange forældre, der råder deres unge til at tage en periode af kortere eller længere varighed som hushjælp, så de unge ikke senere risikerer at stå helt på bar bund, når de engang skal leve op til at have ansvaret for deres egen families husholdning og meget ofte for familiens samlede økonomi. Vi er fuldstændig enige i, at en grundig huslig uddannelse er et stort gode for de unge, og vi omfatter da også de unge, der tager en sådan uddannelse, og de forældre, der har støttet dem i og rådet dem til denne beslutning, med både respekt og sympati.

Uden at det skal tages som udtryk for den nostalgiske bølge, må jeg måske minde om, at det tidligere hed: den krone, konen sparer, er lige så god som den krone, manden tjener. I dagens sprog må det vel, takket vores umulige og urimelige beskatningssystem, ændres til, at den krone, konen m/k sparer, er mindst lige så god som 2 af de kroner, manden m/k tjener.

Vi er da også helt enige i, at de nugældende beskatningsregler kan have en urimelig virkning over for de mennesker, som eventuelt kunne tænke sig at beskæftige hushjælp, men det er jo sådan, at urimeligheder er en fast bestanddel af så at sige hver eneste skatelovsbestemmelse.

Vores indkomstskattesystem kan bedst sammenlignes med et udslidt beklædningsstykke overbroderet med lapper. Opdager man så et nyt hul, kan der naturligvis sættes en lap på, men det nytter ingenting, tøjet brister snart igen ved siden af den nye lap, og så er man lige vidt.

For øvrigt er det lidet sandsynligt, at forslaget vil have nogen videre dæmpende virkning over for ungdomsarbejdsløsheden. Det vil være et stærkt begrænset antal husstande, som kan formodes at kunne få gavn af forslaget, da det kræves, at mindst den ene ægtefælle er delvis hjemmegående, et krav, som jeg godt forstår, for ellers ville man vel ikke kunne påregne nogen videre vejledning og undervisning af den unge. Men det vil igen betyde, at forslaget kun vil blive til gavn for de familier, der i forvejen beskæftiger hushjælp, eller for folk i den økonomiske sværvægterklasse, der ved at udnytte denne nye mulighed for fradrag ser sig i stand til at få endnu et nyt område at kunne opføre det økonomiske tryllekunstnernummer at kunne nedbringe deres skat på legal vis ved en udvidelse af det i forvejen kendte skattecirkeprogram.

Enden på legen bliver så den ikke usædvanlige, at de små, som ikke forstår eller evner at udnytte fradragene, så de kan komme frelst gennem skattejungen, må betale de høje skatter af i dag, mens de rige og/eller snedige får belønning efter princippet: der svares ikke skat efter evne, men kun efter den større eller mindre evne, man har til at regne den ud.

Vi mener, at det er fuldkommen håbløst at fortsætte med lapperier på det bestående system, og håber, at denne erkendelse vil brede sig ikke alene uden for Christiansborgs mure, men også blandt medlemmerne i dette høje ting.

Jeg må sammenfattende meddele, at vi ikke kan gå ind for kristeligt folkepartis forslag.

Jeppe Kristensen (V):

Det foreliggende forslag er en genfremsættelse fra sidste år, og sidste år gav venstre forslaget en velvillig modtagelse.

Jeg vil gerne sige, at forslaget kan jo efter indstilling tolkes ud fra et uddannelsesmæssigt synspunkt, det kan tolkes ud fra et be-

[Jeppe Kristensen]

skæftigelsesmæssigt synspunkt, det kan tolkes ud fra et skattemæssigt synspunkt, og man kunne for så vidt også pege på, at der måske kunne ligge noget socialt i det.

Jeg vil gerne om det uddannelsesmæssige sige, at vi har sympati for, at den huslige uddannelse får en gunstigere prioritering, end den har fået gennem de seneste år, og derfor var det nok rigtigt, at man fik flere draget ind på at ofre et halvt til et helt år på denne uddannelse.

Det beskæftigelsesmæssige kommer ind i billedet ved, at vi har så forholdsvis mange unge 16-17-18-19-årige, som ikke kan finde arbejde, og som måske trænger til en kort periode, hvor de har lejlighed til at komme ind i et andet miljø og dér finde ud af, hvor fremtidslinjen egentlig går.

Problemet her er, at den løn, der skal udbetales kontant og i form af kost og logi, ikke kan udbetales af ret mange husstande. Derfor bygger forslaget vel nok også på, at man skal afhjælpe dette problem ved, at man får det skattemæssige ind i det, ved at 50 pct. af den kontant udbetalte løn skal kunne trækkes fra, når man kommer til skatteopførelsen. Jeg understreger, at det er den kontant udbetalte løn, der er tale om, og at der indkomstmæssigt kommer kost og logi med ind i opgørelsen, og derfor virker det knap så stærkt i praksis, som man umiddelbart får indtryk af.

Vi vil fra venstres side fortsat gerne være med til at se på forslaget i udvalget.

Kallesøe (KF):

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne give udtryk for, at vi ser på forslaget med velvilje, i hvert fald den hensigt, der er med det, nemlig at de unge kan komme ind i en huslig uddannelse, komme ind i et familiemiljø osv.

Der er dog ét punkt i forslaget, som vi er meget betænkelige ved, og det er punkt 2, den anden forudsætning, nemlig at en af ægtefællerne ikke er heltidsbeskæftiget. Vi mener, at det er en forkert tankegang, der ligger bag dette punkt, for det vil sige, at det kun kan lade sig gøre, såfremt husmoderen er hjemmegående.

Men vi vil meget, meget gerne se på forslaget i udvalget, se på dets konsekvenser og være med til at udforme det således, at der

kommer en bedre lov ud af det end det, forslaget lægger op til.

Bollmann (CD):

Ja, man kan egentlig konstatere, at der er god overensstemmelse mellem, hvad der sker på Det kgl. Teater og i Folketinget. Også dér er »Gengangere« på repertoire i dag. Her er altså også en af dem.

Hvis man ser på forslaget som et uddannelses tilbud eller rettere beskæftigelses tilbud, så må man nok erkende, at der desværre er lige så stort behov i dag, som der var, jeg tror, det var den 4. april d. å. Jeg kan også sige, at vi ikke har noget specielt imod princippet om fradrag, men princippet om fradrag i skatten er ikke vores livret.

De foreslåede kriterier er vi ikke enige med forslagsstillerne i. Specielt er vi betænkelige med hensyn til punkt 2, men det kan vi formentlig kigge nærmere på under udvalgsbehandlingen.

Sidste gang dette forslag var til behandling, var der en række partier, der tog afstand fra det med den begrundelse, at man ville indføre et nyt fradrag, og at vi jo stod umiddelbart foran en fradragsreform. I den anledning vil jeg da gerne spørge ministeren – uden at det skal være noget, der presser på for vores vedkommende: hvordan er planerne egentlig for en sådan fradragsreform i dag?

Ole Olsen (SF):

Det er jo en genganger, og derfor skal man nærmest sige det samme, som man sagde sidste gang. Det går i store træk ud på, at vi tvivler på, at der kommer nogen yderligere pladser på grund af dette forslag. Det bliver vel kun, som det blev sagt fra fremskridtspartiets side, økonomiske sværvægttere, der virkelig får gavn af det. Dermed skulle det hele sådan set være overstået.

Lige før, da fremskridtsmanden var heroppe, følte jeg mig hensat til forslaget om afskaffelse af udlånslofterne, hvor alle ordførerne fór forvirret frem og tilbage, og hvor vi kom op i forkert rækkefølge. Jeg kom til at tænke på, om det nu var rigtigt, at det var en fremskridtsmand, der var heroppe. Jeg kunne ikke finde ud af det. Jeg kan ikke se andet, end at hvis fremskridtspartiet tog så rimeligt og fornuftigt på alle lovforslag, som det har

[Ole Olsen]

gjort her, så havde fremskridtspartiet en væsentlig indflydelse herinde, men det skal strammerne nu nok forhindre.

Karl Møller (DKP):

Dette forslag indebærer yderligere fradrag, oven i købet for private udgifter. Så vidt jeg har kunnet læse og gennemskue forudsætningerne for selve forslaget, så begrænser det sig til et meget lille udsnit af befolkningen, til et lille udsøgt klientel, og jeg tror bestemt ikke til nogen af de vælgere, som har været med til at sætte kommunisterne i folketinget. Det drejer sig jo om familier, hvor den ene ægtefælle har en ganske udmærket indtægt, eksempelvis en mand med et lille, godt præstekald på landet, hvor der er behov for en pæn, stor husholdning til det fælles kaffebord efter møderne osv. Det drejer sig om folk, der har en jævnt stor gård. Det drejer sig om folk, som har herskabelige forhold på anden vis.

De udmærkede intentioner med hensyn til beskæftigelsen og uddannelsen af de unge tror jeg ikke rigtig på at nogen vil tage alvorligt i denne forbindelse.

Vi har principielt den opfattelse, at vi ikke skal udbygge fradragene. Vi skal indskrænke og vi skal sanere de mange overflødige fradrag, som vi har så rigeligt af i forvejen, og af den grund må vi afvise dette forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes, det er en væsentlig, god ting, at kristeligt folkeparti foreslår, at fradraget for at tage en ung ind til huslig uddannelse ikke skal ske i indkomsten, men skal ske som nedslag i den beregnede skat. Jeg vil gerne fortsætte den spørgerunde, som hr. Erenbjerg startede, med at spørge kristeligt folkeparti, om det var et princip, man ville fastholde med hensyn til fradrag i al almindelighed. Jeg vil gerne spørge hr. Erenbjerg, om han i dag kan forsikre, at socialdemokratiet vil fastholde dette princip i afstemninger her i salen, for så får de i denne folketingssamling lejlighed til det, eftersom de radikale fremsætter et forslag om, at det skal gælde næsten alle private ligningsmæssige fradrag. Og vil socialdemokratiet fastholde det, bare denne samling ud, som princip?

Må jeg sige om forslaget i øvrigt, at jeg ikke tror – til trods for den gode ting, at man

går over fra et fradrag i indkomsten til et nedslag i den beregnede skat – at det vil være godt at støtte forslaget. For det første har det jo en tydelig social skævhed. Det er utrykkeligt sagt, at den ene af ægtefællerne skal have indkomsten. Det er altså indskrænket til ægteskaber, hvor den ene af ægtefællerne har så stor en indkomst, at man har råd til at have en pige.

Så siges det, at det skal være til unge, der er under huslig uddannelse. Dermed må jo bortfalde kritik af den betingelse, som forslagsstillerne har stillet, nemlig at en af ægtefællerne ikke må være heltidsbeskæftiget, for hvis ingen af ægtefællerne er hjemme, kan der jo ikke ske nogen uddannelse, så skal den unge selv finde ud af det, og det skulle jo være en uddannelse. Så det er altså indskrænket, og jeg synes ikke, man kan kritisere det for det.

Men hvad er det så for krav, man stiller til dem, der skal oplære de unge? Der er ingen. Blot at det skal være to mennesker, der er gift med hinanden. Der er ikke noget krav om, at de skal kunne husgerning, hverken manden eller konen. Hvor længe skal man være om at blive husligt uddannet af nogen, der ikke selv har nogen uddannelse? 6 måneder?

Jeg tror, det er et uigennemtænkt forslag. Jeg tror da også, at det lynhurtigt vil gå sådan, at enhver, der har pige i sit hjem, er gift. To mennesker, der er gift med hinanden og har børn under 15 år, vil lynhurtigt have tilskud. Derfor vil det i virkeligheden være et forslag om tilskud i al almindelighed til at holde pige.

Så er der spørgsmålet om de unge piger. Det er jo ikke de 16–17-årige, som det er nævnt heroppefra, men det er, fra de er fyldt 18 år og et stykke op i tyverne, at det er virkeligt galt, det viser statistikken. Grunden til det er jo, at hermed bliver minimumslønnen aktuel for pigernes vedkommende, og så bliver de afskediget fra de pladser, de hidtil har haft.

Må jeg minde om, at den anden dag diskuterede vi et forslag, hvor vi konstaterede, at der manglede 3.000 sygeplejersker, 3.000 sygehjælpere, 1.000 sundhedsplejersker, fysio- og ergoterapeuter m. m., og vi kan føje tandlæger til. Var det ikke bedre at åbne op for disse uddannelser for de unge og lægge pres på regeringspartierne, så vi får det gen-

[Bernhard Baunsgaard]

nemført? Det synes jeg. Netop sygehjælpere og sygeplejersker er jo erhverv, som vi ved at unge piger gerne vil ind i. Jeg synes, det vil være meget bedre end det her. Jeg må afvise forslaget.

Helga Soltau (DR):

Med hensyn til spørgsmålet om at klare arbejdsløsheden med dette forslag til folketingsbeslutning, ser vi heller ikke, at der kan være nogen mulighed for at afskaffe meget af denne ungdomsarbejdsløshed. Vi er i det hele taget imod fradrag på selvangivelsen. Det er ikke vores livret. Derfor synes vi, at dette forslag går ud på at begunstige de mere velbærgede i samfundet med hensyn til at få billig hushjælp. Endnu et skattecirkus, en udvidelse af den forvredne skattepolitik, vi har her i landet. Det er jo ikke et spørgsmål i dag om at betale skat efter evne, det er et spørgsmål om at have forstand på, at finde ud af de fiduser, der er. Det er håbløst at lappe på det skattesystem, der er. Retsforbundet kender jo til, hvordan vi skal ændre den skattelovgivning, vi har.

Vi må afvise dette forslag fra kristeligt folkeparti ud fra den begrundelse, at det kun er nogle ganske få i samfundet, der får glæde af det, og ud fra den begrundelse, at det er kristeligt folkepartis sædvanlige sang om at fastholde et forældet familiemønster.

Waldorff (VS):

Den eneste grund til, at jeg finder anledning til at tage ordet til dette direkte pinagtige forslag fra kristeligt folkeparti, var venstres ordførers udtalelse, forstod jeg, der gik ud på, at dette ville man da se venligt på, når det nu kom i udvalg. Jeg vil godt spørge, om det indgår i regeringsaftalen, at man skal se venligt på sådan nogle ting, og i givet fald, hvordan den socialdemokratiske ordfører vil kommentere udtalelsen fra venstre. Jeg synes, det kunne være nok så interessant.

Når det så i øvrigt er sagt, så blev der jo mest snakket om fradragssiden, og vi kan da hurtigt blive enige om at være imod forslaget på grund af den udvidelse af fradragene, der ligger deri. Jeg synes, der er nok så vigtige indholdsmæssige ting, man kan kritisere i forslaget.

Det blev selvfølgelig nævnt, at det især ville være noget, der kom til at gavne Helle-

rupfruerne og de store landbrug, hvor man godt kunne bruge sådan lidt billig hushjælp. Hvis ikke det var, fordi forslaget har været fremsat før, så kunne man godt tro, at kristeligt folkeparti er blevet inspireret til dette forslag om husslaver ved at se den omfattende serie, der kører i fjernsynet hver lørdag, hvor man virkelig får lejlighed til at se fordelene ved at have gratis arbejdskraft på de store landsteder og sådan noget. Men nu har forslaget jo været fremme før, så det er nok ikke derfra, inspirationen kommer, selv om der er ligheder.

Dertil kommer: hvad er det så for en uddannelse, man snakker om? Er det forberedelse til erhverv? Hvilke erhverv? I forbindelse med hvilke erhverv vil kristeligt folkeparti finde at det er praktisk, at de unge piger – for det vil jo ikke blive mænd – har lært at binde buketter til selskabelighederne i Ordrup eller pudse vinduer eller feje skidtet ind under gulvtæpperne? Der er selvfølgelig ikke tale om forberedelse til noget erhverv.

Det, der er tale om, er de sædvanlige af-sindigt reaktionære – grænsende til kønsfascistiske – holdninger hos kristeligt folkeparti, som går ud på, at kvinders og unge pigers plads nu engang er i huset. Vi ved positivt, at hvis forslaget blev gennemført – hvad det da forhåbentlig ikke gør – så bliver det unge piger, som kan få lidt opdragelse i de pæne hjem, og dér kan de få en baggrund for det videre virke for kvinder her i livet. Det er en holdning, som hr. Honoré ved adskillige lejligheder har givet udtryk for, nemlig at han finder et sådant arbejde i overensstemmelse med kvindens natur. Derfor er det også klart, at han ønsker at fremme, skal vi sige udfoldelsen af denne natur i forbindelse med dette forslag, så meget mere som det vil kunne kombineres med skattefordele for de rigeste.

Det, som man nok lige burde slutte af med, er: hvad er det overhovedet for en holdning til arbejdsdelingen imellem mænd og kvinder, der ligger i dette? Husligt arbejde opfattes som noget særligt afgrænset, som man skal uddanne folk i. Det opfattes ikke som en del af det fælles arbejde i en familie, som alle må deltage i. Husligt arbejde er ikke en erhvervsfunktion, det er en gensidig familieforpligtelse. Men det er noget helt andet end det, som hr. Honoré ønsker indført her; nemlig husslaver.

[Honoré]

Honoré (KrF):

Der er mange, der er sig bevidst, at arbejdsløshedsproblemet for unge er et meget stort problem, men når det så kommer til at tage positivt imod et konkret forslag til afhjælpning af en del af ungdomsarbejdsløsheden, selvfølgelig ikke hele ungdomsarbejdsløsheden, så skorter det i høj grad på den politiske velvilje.

Kristeligt folkeparti har med dette forslag peget på nogle positive beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder for unge ud over det, der tilbydes i dag. Dette forslag er et familievenligt forslag, og jeg mener at kunne spore hos en hel del af dem, der har kritiseret forslaget, at baggrunden for denne kritik er en holdning, som jeg vil karakterisere som familiefjendsk.

Vi har med dette forslag peget på en kombination af arbejde og uddannelse inden for et område, som vi næsten alle sammen har brug for at kunne. Vi har alle sammen brug for på et eller andet tidspunkt at kunne passe børn. Det er ikke noget, man bare kan, fordi man pludselig får børn, det er noget, man må lære, det er noget, man gerne skal have lært, have prøvet i god tid forinden, i hvert fald én af ægtefællerne. Man har brug for at kunne lave mad, man har også brug for at være vant til at holde sin lejlighed eller sit hus i ordentlig stand, og det er ting, som må læres. Gennemførelsen af vores forslag ville gøre flere personer egnede til at klare den situation at skulle have egen husholdning.

Midlet til at opnå dette er et fradrag i skatten. Netop ved, at det bliver et fradrag i skatten, gøres det muligt for flere mennesker at drage fordel af en sådan ordning, end hvis det var et fradrag i indkomsten, og det synspunkt synes jeg ikke man i tilstrækkelig høj grad har været opmærksom på.

Så indvendes der på ny imod dette forslag, at det ikke er alle, der har råd til at have en ung under huslig uddannelse, og derfor skulle det altså være forkert. Det synes jeg er at vende tingene på hovedet, for forslaget er jo fremsat for at afhjælpe ungdomsarbejdsløsheden, eller det er i hvert fald den betydning, det kan få i den aktuelle situation. Om det er den ene eller den anden indtægtskategori, der er i stand til at afhjælpe ungdomsarbejdsløsheden, burde være underordnet, hvis man virkelig er interesseret i at afhjælpe ung-

domsarbejdsløsheden, men det er den socialdemokratiske ordfører tydeligvis ikke. Det er faktisk bare ideologien, der skal køres på.

Vi hænger os ikke i, om midlet absolut skal være fradrag i indkomsten. Hvis der fra folketingets partiers side kan skaffes flertal for en anden løsning ved løntilskud, så er vi da meget åbne over for den mulighed. Det gælder f. eks. de indvendinger, som blev fremsat af ministeren. Regeringen var ifølge ministeren interesseret i at få begrænset ungdomsarbejdsløsheden. Ja men hvis skattefradraget ikke er muligt, så lad os da prøve andre veje, hvis vi på den måde kan få regeringen med til det.

Hr. Erenbjergs indlæg var som sagt i for høj grad bestemt af ideologiske præmisser. Kristeligt folkeparti har ikke påstået, at vi kan løse ungdomsarbejdsløsheden gennem huslig uddannelse – jeg mener, hr. Erenbjerg sagde det. Selvfølgelig kan vi ikke det. Men kan vi bare reducere ungdomsarbejdsløsheden gennem en positiv beskæftigelse, gennem at lære dem noget, vi alle kan have brug for, så synes jeg, at man skulle gribe denne mulighed for dog at hjælpe disse unge. Om det bliver personer i en lidt højere indkomstkategori end andre, der kan gå ind i denne positive bestræbelse, burde være underordnet for hr. Erenbjerg, hvis det gjaldt om at hjælpe de unge. Men det gør det altså ikke i tilstrækkelig grad.

Fremskridtspartiets ordfører havde nogle indledende principielle og positive bemærkninger, som jeg da var glad for at høre, men når det kommer til at støtte forslaget, så bliver det afvist, simpelt hen fordi man mener, at der ikke kan laves noget ved lapperier på indkomstkattesystemet. Det vil jo faktisk sige, at så længe vi har det nuværende indkomstkattesystem, så kan fremskridtspartiet ikke være med til at indføre nogen som helst reformer, for det skal ændres fuldstændig fra grunden, inden fremskridtspartiet kan være med til at støtte politiske reformbestræbelser. Det vil altså sige, at fremskridtspartiet har her udstedt en afmagtserklæring.

Jeg havde inden denne debat læst, hvad de forskellige ordførere sagde ved forslaget behandling i foråret, og jeg mente i hr. Jeppe Kristensens ordførertale at kunne spore en vis nedkøling af sympatien for forslaget fra foråret, hvad så grunden end kan være.

[Honoré]

Hr. Kallesøe var ret velvillig over for forslaget intentioner, men betænkelig over for den betingelse, der var knyttet til forslaget, nemlig at kun én af ægtefællerne må være heltidsbeskæftiget. Det skyldes, som hr. Bernhard Baunsgaard ganske rigtigt så, at nogen uddannelse kan der ikke være tale om, hvis begge ægtefæller er heltidsbeskæftigede, for så har de jo ikke tid og kræfter til at hjælpe den unge. Det var også hr. Bollmanns indvending, men over for den gælder det samme. Man skal have tid til at undervise.

Hr. Karl Møller var imod fradragene. Vi har altså ikke noget imod, at det bliver lavet gennem løntilskud, hvis det kan skaffe flertal for forslaget.

Hr. Bernhard Baunsgaard ville hellere end dette åbne plads for uddannelse af flere sygeplejersker. Jeg mener bare ikke, hr. Bernhard Baunsgaard, at man kan se det som alternativer, sygeplejerskeuddannelsen og en huslig uddannelse. Jeg mener, at sygeplejersker vil have gavn af at have en huslig uddannelse, inden de starter deres uddannelse, det var jo også en betingelse tidligere, så jeg ser ikke rigtig den modsætning.

Fru Helga Soltau havde i og for sig den samme holdning som fremskridtspartiet: det kan ikke nytte at lave reformer, før – altså: vi skal have ændret skattesystemet totalt. Jeg mener, at så må den samme karakteristiske gælde, som jeg brugte om fremskridtspartiet, at det jo er en afmagtserklæring. Så kan man ikke opnå selv små fremskridt. Det er alt eller intet.

En anden indvending fra fru Helga Soltau var, at det skulle være udtryk for et forældet familiemønster. Betyder det, at retsforbundet har en speciel familiepolitik, hvor man mener, at det skulle være forkert eller uhensigtsmæssigt, at ikke begge ægtefæller er heltidsudarbejdende? Mener retsforbundet virkelig, det er forkert, at en af ægtefællerne er deltidsbeskæftiget? Er det en underlødige form for familieliv? Det ville det interessere mig at få at vide.

Hr. Waldorff fandt forslaget pinagtigt. Jeg tror, at den grundlæggende forskel mellem os og venstresocialisterne netop ligger på selve familiepolitikens område, idet jeg næppe vil kunne karakterisere hr. Waldorffs politik som en egentlig familievenlig politik.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Hr. Bollmann stillede mig et spørgsmål. Jeg tror i og for sig, at det var et unødigt spørgsmål, for hr. Bollmann kender nok på forhånd svaret. Men da jeg jo gerne vil svare på de spørgsmål, der bliver stillet, sådan at jeg kan give de oplysninger, som medlemmerne gerne vil have, så har jeg altså bedt om ordet i dette specielle tilfælde.

Jeg kunne have nøjedes med at henvise til, at hr. Bollmann kan studere vores lovkatalog for indeværende folketingsamling. I lovkataloget figurerer der ikke nogen fradragsreform, hverken under lovforslag eller under eventuelle lovforslag, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er et led i aftalen, at der ikke kommer et sådant forslag. Det betyder ikke, at de to regeringspartier ikke har et forskelligt syn på det spørgsmål – der er så mange andre ting, vi har et forskelligt syn på – men vi har truffet en aftale. Det ved hr. Bollmann også godt, men nu er det altså blevet understreget.

Erenbjerg (S):

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte, hvordan vi stillede os til private ligningsmæssige fradrag i skatten i stedet for i indtægten. Der vil jeg godt sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at han ved jo udmærket, at den nuværende regering er sammensat af to partier, der ikke altid tidligere har været og vel heller ikke i fremtiden vil være enige i grundsynspunktet vedrørende skatter. Men jeg kan da forsikre hr. Bernhard Baunsgaard om, at det stadig er min opfattelse, at de ligningsmæssige fradrag bør ske i skatten fremfor i indtægten. Det har hr. Bernhard Baunsgaard og jeg også tidligere kunnet være enige om.

Til hr. Waldorff vil jeg gerne sige, at dette forslag ikke indgår i SV-aftalen. Jeg troede, at hr. Waldorff var klar over det. Hvis hr. Waldorff ikke hørte mit første indlæg, så vil jeg gerne henvise ham til at læse Folketingstidendes referat af dagens forhandlinger.

Til hr. Honoré vil jeg gerne sige, at vi har tidligere i folketinget stillet forslag om at motivere unge til at gå ind i forskellige former for erhvervsuddannelse, herunder en huslig uddannelse. Det gjorde vi, da vi foreslog, at der for at få flere unge uden job til at gå ind i en erhvervsuddannelse skulle ydes

[Erenbjerg]

dem løn i basisåret. Men da var hr. Honoré ikke hjemme, det forslag kunne kristeligt folkeparti ikke støtte.

Det, kristeligt folkeparti reelt ønsker at bruge dette forslag til, er at bruge det som en bulldozer, for at mere eller mindre velbærgede kan anskaffe sig en billig hushjælp. Alene placeringen af forslaget i skatte- og afgiftsudvalget siger jo alt om intentionerne bag dette forslag. Havde intentionerne været de smukke ord om ungdomsarbejdsløshed og uddannelse, havde forslaget vel nok været placeret enten i arbejdsmarkedsudvalget eller i uddannelsesudvalget.

K. J. Rosleff (FP):

Det glæder mig selvsagt, at hr. Ole Olsen nu mener at have konstateret, at de fremskridtssynspunkter, som fremføres her fra talerstolen, er noget værd. Det viser åbenbart, at det, jeg udtrykte i mine sidste sætninger, hvor jeg håbede, at en forståelse for vore synspunkter ville brede sig også her mellem tingets medlemmer, allerede er begyndt at virke, og det kan selvfølgelig kun være til min fulde tilfredshed.

Til hr. Honoré vil jeg bare sige, at jeg ikke, hverken på egne eller på partiets vegne, har afgivet nogen afmagtserklæring. Forholdet er ganske enkelt det, at det, jeg sagde, og som hr. Honoré synes om, nemlig mine principielle overvejelser, var, at det simpelt hen er sådan, at det nuværende beskatningssystem ikke duer. Det er ikke sådan, at partiet, selv under disse omstændigheder, indtil vi opnår de berømmelige 90 mandater, ikke vil være med. Hvis et fornuftigt udvalgsarbejde viser os, at det er træk i den rigtige retning, at vi er ved at foretage fremskridt, så vil vi naturligvis være med. Men dette forslags mangler synes jeg er blevet fremhævet i en sådan grad af næsten alle ordførere, at hr. Honoré kan notere sig et nederlag.

Kallesøe (KF):

Efter at have hørt hr. Waldorffs tale må jeg sige, at forslagens punkt 3 støtter vi endnu kraftigere, for sagen er jo den, at det indeholder et alternativ til heldagsinstitutioner. Målet må være at fremme en familiepølitik, der får familien til at fungere som en helhed. De tanker, som hr. Waldorff og hans parti har om anbringelse af børn og forholdet

børn/forældre kontra samfundet, gør, at denne del af forslaget har en endnu større sympati hos os.

Bollmann (CD):

Jeg vil blot have lov til at udtrykke min tak over for ministeren for et meget, meget klart svar. Jeg vil da håbe, at ministeren også under næste punkt på dagsordenen vil være i stand til at svare lige så klart.

Ole Olsen (SF):

Jeg synes, at forslagsstillerne skulle se at få begge ben ned på jorden og forsøge at vurdere deres forslag på en rimelig facon. Jeg vil tilråde, at man forsøger at snakke med repræsentanter for de grupper i befolkningen, der tidligere var underkastet den faste regel, at man skulle have været ung pige i huset i et år. Det drejer sig bl. a. om sygeplejersker, det drejer sig om husholdningslærere. Så vidt jeg kender disse to kategorier, er deres bedømmelse temmelig ensidigt den, at man simpelt hen har brugt pigen i huset som en billig arbejdskraft.

Hvis man har de intentioner, man påstår at have, så kan jeg ikke forstå, at kristeligt folkeparti ikke kan gå ind for EFG-basislønnen. Ligeledes har vi problemet med unge arbejdsløse, der, når de er til rådighed for arbejdsmarkedet, ikke samtidig kan udanne sig, og det er jo spild af ressourcer. Vi vil meget gerne have kristeligt folkepartis hjælp til at få gjort noget ved det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter.

Ministeren sagde, at i lovkatologet findes intet forslag om en fradragsreform. Jeg tror, at det var fuldstændig ordret gengivet, og ministeren har bekræftet, at sådan var ordene i hvert fald ment. Jeg vil gerne spørge, om ministeren for skatter og afgifter dermed har meddelt folketinget, at det, som statsministeren sagde i talen ved folketingets åbning den 3. oktober i år, Folketingstidende 1978-79, sp. 13, nemlig at regeringen vil overveje, om der kan gennemføres regler, som begrænser den nuværende fradragsret for renter af privat gæld, er afløst, eller om regeringen fortsat arbejder med dette forslag.

[Bernhard Baunsgaard]

Til den socialdemokratiske ordfører er kun at sige, at hr. Erenbjerg bekræftede, at han mener, at det eneste rimelige ville være at omlægge private ligningsmæssige fradrag fra at være fradrag i indkomsten til nedslag i skatten, men at socialdemokratiet ikke tør stemme for det i denne samling og formentlig heller ikke i den næste samling. Så ved vi jo, at socialdemokratiet mener det godt, men ikke tør tage konsekvensen og følge deres egen overbevisning.

Har ministeren for skatter og afgifter afgjort, at der intet må ske på dette område, skønt statsministeren var interesseret i det?

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, det sidste kunne jeg også godt tænke mig at få bekræftet eller afkræftet.

Der blev spurgt vedrørende det rent skattemæssige princip med hensyn til fradrag i skat og fradrag i indkomst, om vi dermed var gået ind for det første princip. Jeg kan sige til både hr. Erenbjerg og hr. Bernhard Baunsgaard, at vi har overhovedet ikke noget princip på dette område. Vi ønsker fradragene afskaffet, hvis det er sådan, at man vil være med til at føre en ordentlig familiepolitik, og ikke den måde, man fører familiepolitik på i øjeblikket, hvor man diskriminerer familien igennem skattelovgivningen.

Man kommer gang på gang fra både radikale og alle venstrefløjspartierne og fra socialdemokratiet og siger, at man principielt er imod fradragene; men aldrig kommer det. Ja men så må vi da stille forslagene i forhold til den lovgivning, vi har, og søge at fremme de tanker, vi har, igennem den skattelovgivning, vi har, og sige: ja men så må vi gå over de fradrag, som man vil fastholde. Hvorledes skulle vi ellers få nogen forslag igennem? Vi kan ikke ene gennemføre, at vi får ophævet fradragene. Jeg synes, det er lidt nonsens, når man hele tiden plæderer for, at man gerne vil have fradragene afskaffet, når man ikke gør en pind for at få dem afskaffet.

Hvis det nu skulle være sådan, at vi ikke kan få fradragene afskaffet, så skal jeg da gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at vi godt vil være med til, at vi får fradrag i skat, hvis hr. Bernhard Baunsgaard vil være med til et splittingsystem, som tilgodeser familien, uanset hvordan de får deres indtjening, så vi ikke herfra skal bestemme, hvordan deres

indtjeningsforhold skal være, men at de selv får lov til at bestemme det. Men det vil hr. Bernhard Baunsgaard ikke. Han vil, at de skal ud begge to, ellers skal de straffes, og det skal han sørge for igennem lovgivningen. Det er det princip, man har.

Hr. Waldorff fremfører, at forslaget vil hjælpe de gæve Hellerupfruer. Nej, vi har netop fremsat forslaget med fradrag i skatten, for at hr. Waldorff kunne være med. De mennesker, der kan få gavn af dette forslag, det er så sandelig typograferne, hvoraf mangfoldige tilhører hr. Waldorffs parti, og i det hele taget mangfoldige af VS' vælgere, hvis ikke før, så i hvert fald når de er færdige med deres studier. Det bliver dem, der får gavn af det. Det er skam ikke Hellerupfruerne, vi har tænkt på. Det var for at få hr. Waldorff til at se positivt på dette.

Så endelig bemærkningerne om et foreldret familiemønster fra retsforbundet. Ja men hvad er det for et nyt familiemønster, man nu ønsker fra retsforbundet? Det vil vi da gerne høre lidt mere om. Vi lægger ikke skjul på, at vi ønsker at fastholde ægteskabet, som det er, ikke ved tvang, men ved at sørge for, at den diskriminering af ægteskabet, der sker i lovgivningen, ophører. Det er vores målsætning. Vi ønsker ikke at bestemme over folks levevis, men vi ønsker at ophæve diskriminering.

Dette forslag har intet som helst at gøre med at tilgodese nogle bestemte rigmandsfolk. At tilgodese de unge, som er arbejdsløse, er det eneste formål med dette forslag, og har vi ikke arbejdsløshed længere, skal vi gerne være med til at ophæve det. Men det er ikke de arbejdsløse, man interesserer sig for. Man vil udmærket gerne give løntilskud, men man vil selv bestemme, hvem det er, der skal have gavn af dem. Derfor vil man ikke være med til noget, som kan gavne nogen, som man har lidt imod, fordi de måske skulle have lidt mindre. Men de kommer jo da af med noget af det, de har, ved at man gennemfører denne lovgivning til gavn for de unge og ikke, som socialdemokratiet gerne vil, smider pengene ud i løntilskud uden at få én eneste i arbejde. Det er det, man vil. Her havde man mulighed for at få nogle i arbejde.

Helga Soltau (DR):

[Helga Soltau]

Hr. Honoré udtaler noget om, at det ikke kan nytte noget, at man fra kristeligt folkeparti vil forsøge at lave reformer i denne sag. Men hvis man vil forsøge fra kristeligt folkepartis side på grundlag af dette lovforslag at påstå, at det er reformer i samfundet, så kalder jeg det for en storm i et glas vand.

Når jeg kritiserer kristeligt folkepartis forslag, som jo netop favoriserer kernefamilierne – det favoriserer, at der er en husmor, der allerhøjest er halvdags udearbejdende, at der er børn under 15 år – ved at give dem denne fradragsret, så er det ikke, fordi vi misunder disse familier, at de har mulighed for at få hjælp i deres husstand, hvis de har behov derfor. Det er simpelt hen, fordi vi går imod flere af disse tåbelige fradragsregler, vi har i samfundet i dag.

Det er heller ikke et spørgsmål om, at vi vil blande os i det familiemønster, der findes. Hvis hr. Honoré ikke har idé om det og ikke følger med i, hvad der sker i samfundet, så kan jeg fortælle ham, at der er et helt andet familiemønster på vej, og vi vil sådan set alle sammen godt medvirke til, at der bliver noget mere naturligt ud af det, og at der ikke er familiemønstre i vort samfund, der bliver favoriseret fremfor andre.

Derfor skal jeg sige til hr. Honoré, at når der i denne sal kommer andre, alvorlige reformer på bordet, så må vi sandelig håbe, at kristeligt folkeparti er med. Det er reformer, der kan være til gavn for hele den danske befolkning, ikke bare for en ganske lille gruppe i det danske folk. Vi kan simpelt hen ikke være tjent med det skattesystem, vi har i dag. Vi kan ikke være tjent med større lapperier på det, og dette lovforslag er et lapperi, der kun favoriserer nogle ganske få i dette samfund.

I modsætning til fremskridtspartiets repræsentant, som var heroppe for lidt siden, og som meget gerne vil have indkomstkatten væk, vil jeg sige, at retsforbundet altid har været indkomstkattens fjende nr. 1. Vi kender mulighederne for det, der skal sættes i stedet for, og vi kender det, der skal gavne hele samfundet og ikke bare en ganske lille gruppe. Jeg vil appellere til jer alle sammen om, at I snart vågner op.

Waldorff (VS):

Nu synes jeg alligevel, at hr. Honoré skal have lov til at syde i sit eget fedt. Han sagde – jeg håber, det er ordret: f. eks. mener jeg, at sygeplejersker vil have gavn af en huslig uddannelse. Nu sagde hr. Honoré faktisk »sygeplejersker«; han sagde ikke, at f. eks. »sygeplejere« vil have gavn af en huslig uddannelse. Det viser sådan set meget godt hr. Honorés tankegang.

Dernæst må man jo nok spørge: hvad pokker tror hr. Honoré at en sygeplejerske laver i dag, som har forbindelse med det, som hr. Honoré kalder huslig uddannelse? Det er altså ikke noget med at gå og nusse om patienterne på hospitalerne og arrangere blomster. Det er et højt kvalificeret, meget krævende arbejde, man har som sygeplejerske.

Og i forlængelse af det, hr. Ole Olsen siger, kan jeg referere, at hos de mennesker, jeg kender, som under den gamle ordning først har været i huset for at kunne komme i gang med en sygeplejeuddannelse, har jeg mødt almindelig irritation over at skulle gå og passe disse irriterende unger, fordi husfruen havde travlt med at gå til frisøren. Det, som er glædeligt, er selvfølgelig, at de unge i dag har en anderledes bevidst holdning til deres egen situation og faktisk i vid udstrækning afviser at gå og være husslaver.

Det, som hr. Honoré ser som et problem, når man skal opretholde disse overklasseprivilegier, er, at man desværre bliver nødt til i de nordlige kvarterer at betale noget mere for at overtale de unge til at komme og lave husligt arbejde for en, og hvis ikke man skal gøre det alt for uoverkommeligt for rigmandsklassen at betale sig fra dette, så bliver man nødt til at indføre nogle skattefradrag for dem.

Et andet argument fra hr. Honorés side var, at det var ganske gavnligt for alle mennesker at lære at passe børn, og det var meget godt at kunne det, også inden man fik børn. Der vil jeg godt betro hr. Honoré, at det faktisk ikke er særlig kompliceret at lægge ble på unger. Jeg ved ikke, om han har prøvet det, ellers vil jeg anbefale det, men efter et ganske kort stykke tid lærer man, hvordan det skal gøres. Det samme gælder det at passe syge børn, sådan almindeligt syge børn i hjemmet, det kan også let lade sig gøre. Det er faktisk ret vigtigt. Jeg tror ikke, hr. Honoré nogen sinde vil fatte, at det

[Waldorff]

ikke bliver gjort til et uddannelsesspørgsmål, og at det ikke bliver gjort til et specielt kvindeligt uddannelsesspørgsmål, at passe børn.

Glensgård (FP):

Hvis man bliver som hr. Waldorff af at lægge alt for mange bleer på, så siger jeg tak for, at jeg har nøjedes med min egen.

Til den bemærkning vil jeg sige, at nu har man igennem adskillige minutter diskuteret dette spørgsmål uden at tage fat på den egentlige problemstilling. Det er muligt, at hr. Honoré lever i en hverdag, hvor det er betimeligt at fortie sandheden. Men jeg skal gerne stille mig op og fortælle hr. Honoré, hvordan sandheden er ude i hverdagen. Den er den, at indtægt ved husligt arbejde ikke bliver beskattet. Så vil man straks sige: er der nogen, der kender nogen, der tjener penge i huset, og som ikke betaler skat? Det gør vi alle sammen, men vi vil selvfølgelig ikke angive dem.

Det, det drejer sig om med dette forslag, er altså, at nu laver man pludselig et felt, som ganske vist er imod loven, et felt, som ikke betaler skat, til et beskatningsobjekt. Hvad sker der så? Så sker der det, at de piger, der i dag går for lønninger fra 800 til 1.500 kr. om måneden, nu skal til at have det dobbelte, for nu skal de til at betale skat af det. Så sker der lige nøjagtig det modsatte af det, hr. Honoré vil, nemlig at ungdomsarbejdsløsheden øges. Det er klart, at det ikke er særlig populært i folketinget at stå og tale om, hvordan det er ude i den reelle hverdag. Men det er hr. Honoré let og elegant sprunget hen over. Det var den ene problemstilling.

Den anden problemstilling er, at hvis vi nu ligefrem skal til at lave dette arbejde halvvejs overenskomstlønnet, så er vi altså ude i godt 30 kr. i timen, hvis de unge mennesker er over 18 år.

Det er altså ikke så simpelt, som hr. Honoré taler om. Det er muligt, at hr. Honoré mener dette oprigtigt, og gør han det, så skal han gå på talerstolen og erkende, at disse problemer er han sprunget over, og derfor må vi finde andre måder at gøre det på.

Men hvorfor er det lige nøjagtig madlavning og rengøring, som skal ind under hr. Honorés særlige, skattebegunstigede fordel? Hvorfor skal bilvask, græsplæneklipping,

ridestøvlepudding og alle andre ting ikke også med ind? Jeg er helt sikker på, at der vil være en masse mennesker, som sagtens kunne sætte unge mennesker i arbejde på sådanne punkter. Ja, altså hvis det er sådan, at hr. Honoré vil til at give mig fradrag for mine reparationer derhjemme, som sagtens kan klares af unge mennesker, så har jeg da et par tagreuder, der skal renses, og jeg har da også en baggang, der skal males.

Hvis det er sådan, at hr. Honoré mener, at det vil gavne, at vi fik de unge mennesker beskæftiget ved at give mig fradrag i skatten eller fradrag i indkomsten eller løntilskud – det er bedøvende ligegyldigt, hvilken af de muligheder hr. Honoré vælger – så kunne jeg da godt sætte nogle enkelte i arbejde. Men det er klart, at hvis det er således, at jeg bliver forpligtet til at opgive, at der er sket en fortjeneste hos de pågældende, så bliver der også en forpligtelse for dem til at opgive det til skattevæsenet, og så bliver det nok ikke den timeløn, hr. Honoré regner med, og det vil altså betyde, at ungdomsarbejdsløsheden øges.

Alt i alt tvivler jeg ikke om, at hr. Honoré mener dette oprigtigt, men forslaget er ikke særlig gennemtænkt. Det fungerer ikke sådan ude i hverdagen. Tegneseriernes tid er forbi.

Honoré (KrF):

Hr. Erenbjerg sammenlignede EFG-uddannelserne med vores forslag om huslig uddannelse. Men disse EFG-uddannelser er, så vidt jeg forstår, ret specialiserede uddannelser, som går langt videre i specialiseringen, end der her tænkes på. Det er vist uddannelser bl. a. til økonoma o. lign., så det er et andet uddannelsesindhold og -omfang end det, der tænkes på her.

Så bruges der igen dette argument med de velbjærgede, der skal skaffe sig billig hushjælp. Netop ved, at det bliver et fradrag i skatten og ikke i indkomsten, skulle det være muligt for andre grupper end de velbjærgede at benytte denne ordning.

Hvorfor forslaget ikke er fremsat i arbejdsmarkedsudvalget? Ja, det er altså, fordi vi mente, at der var en mulighed for at gøre det over fradragsordningen. Men hvis vi kan få hr. Erenbjergs tilslutning til at fremsætte et beslægtet forslag i arbejdsmarkedsudvalget, altså f. eks. om en løntilskudsordning, så

[Honoré]

vil vi meget gerne se på det. Det kan være, at jeg skal opfatte hr. Erenbjergs invitation til at arbejde med disse ting inden for arbejds-markedsudvalgets område på denne måde, og det ville da glæde mig. Men jeg må sige, at jeg ikke har store illusioner.

Hr. K. J. Rosleff vendte nu pludselig om. Nu sagde hr. K. J. Rosleff, at hvis et fornuftigt udvalgsarbejde kunne overbevise hr. K. J. Rosleff om, at dette var det rigtige, så ville han meget gerne være med til at reformere fradragsjungen – det udtryk brugte han nu ikke. Det er da noget helt andet end det, hr. K. J. Rosleff først sagde. Hr. K. J. Rosleff sagde oprindeligt: vi vil ikke til at lave ændringer i skattejungen; vi skal have en helt ny indkomstskat, før vi kan være med. Dette afspejler fremskridtspartiets dilemma.

Hr. Kallesøes bemærkninger om støtte til en konstruktiv familierpolitik var jeg da meget glad for at høre.

Fru Helga Soltau kritiserede, så vidt jeg forstod, at vi ønsker at favorisere kernefamilien, og fru Helga Soltau hilser med glæde et andet familiemønster end kernefamilien. Det må jo forstås på den måde, at retsforbundet er modstander af kernefamilien, har en lav vurdering af kernefamilien, fordi det er en positiv ting, at kernefamilien bliver afløst af andre familierformer. Det er nyt for mig, at retsforbundet har en sådan familierpolitik, men det er da en interessant klargøring.

Hr. Glensgård sagde noget om beskatning og løn. Ja men det er da klart, at jo højere løn man vil kunne tilbyde unge under huslig uddannelse, jo flere vil blive tiltrukket af en sådan uddannelse, og jo flere vil man kunne få i arbejde ad den vej, uden at det ødelægger familiernes økonomi. Det synes jeg er temmelig indlysende.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Hr. Bernhard Baunsgaard vil jo gerne misforstå, hvad der bliver sagt heroppefra. Det, som hr. Bollmann spurgte efter, det var den skattereform, der enten går ud på at afskaffe fradragsene eller går ud på, at man overfører fradragsene til fradrag i skatten, og det har ikke noget med private renter at gøre i denne forbindelse. Jeg ved ikke, om det er det, hr. Bernhard Baunsgaard mener er en skattereform. Er det det, som hr. Bernhard Baunsgaard

bebudede at man kom med, og som man kunne få lejlighed til at stemme om, ja, så er det selvfølgelig noget andet.

Når hr. Bernhard Baunsgaard spørger, om netop det spørgsmål er lagt på hylden, så skal jeg, for at der ikke skal være nogen misforståelse, sige, at det absolut ikke er lagt på hylden. Jeg vil gerne gentage, at personlig er jeg interesseret i, at dette problem bliver løst, og det arbejdes der fortsat med. Så går jeg ud fra, at hr. Bernhard Baunsgaard har forstået, at det ikke var det, jeg sigtede til, men at det var den generelle skattereform, der har været talt om, den generelle fradragsordning. Det indgår ikke i lovkatologet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg takker for ministerens svar. Men så må jeg rigtignok efter de heftige ord, ministeren brugte, gøre opmærksom på, at det sandelig er ministeren selv, der fremkalder den slags fejltagelser. Når ministeren kort her siger, at en fradragsreform ikke indgår i lovkatologet, så kan man kun fortolke det på én eneste måde, nemlig at nu er det helt opgivet fra regeringens side at reformere vore fradragsordninger.

Jeg er glad for, at det ikke er tilfældet, og glæder mig til at diskutere det. Jeg håber blot, at det bliver så godt, at socialdemokratiet med nogenlunde frelst sjæl kan stå bag det, og det må jo medføre, at det skal være lige meget værd for alle, sådan at de velstående ikke mere på dette område skal have uberettigede fordele. Jeg er fuldstændig klar over, at det, vi taler om, er renter af privat gæld.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Nå ja, nu var hr. Bernhard Baunsgaard igen ved at give det en drejning. Han fik lige sagt til sidst, at han var klar over, at det kun er renter af privat gæld, vi taler om. Men når man afskaffer fradrag for renter af privat gæld, hr. Bernhard Baunsgaard, så er det ligegyldigt, om det er i skatten eller i indkomsten, man trækker fra, for så er der ikke noget at trække fra. Så det var igen en misforståelse.

K. J. Rosleff (FP):

[K. J. Rosleff]

Jeg kan da kun beklage det, hvis jeg virkelig har så få sproglige midler at arbejde med, at det ikke er muligt for mig at forklare mig her i salen. Ellers må jeg beklage, at det åbenbart kniber for hr. Honoré at opfatte, hvad andre mener.

Det er rigtigt, at vi kunne tænke os på mange, mange områder absolut positivt at deltage i behandlingen af forslag, når de går i udvalg til alvorligt arbejde. Vi har aldrig sagt andet, og vi har aldrig tænkt os at gøre andet. Men betingelsen er naturligvis den, at det skal trække i den rigtige retning. Efter hvad jeg har hørt fra hr. Honoré her i dag, og efter hvad jeg har set af beslutningsforslaget, vil jeg anse det for totalt umuligt med hr. Honoré som deltager at få det såkaldt fornuftige udvalgsamarbejde.

(Kort bemærkning).

Helga Soltau (DR):

Med hensyn til hr. Honorés bemærkning om, at retsforbundet går imod kernefamilien, har jeg slet ikke sagt noget som helst om det. Jeg har netop sagt fra denne talerstol, at vi er imod, at nogle familier eller nogle grupper i det danske samfund skal have nogen fordel på andres bekostning. Det er ikke et spørgsmål om, at vi ikke vil have ungdomsarbejdsløsheden væk, men vi kan ikke være med til at lave et nyt lapperi på vor forkvaklede skattelovgivning.

Glensgård (FP):

Ja, man fristes jo til at tage prædikenen frem fra sidste søndag.

Hr. Honoré nævnte, at når nu folk fik højere løn, så kom der også flere i arbejde. Må jeg ganske stiltørdigt erindre om, at jeg sagde, at de unge piger i dag som den generelle holdning ikke betaler skat. Når vi nu indfører et system, hvor man laver fradrag enten i skatten eller i indkomsten – det er ligegyldigt for giveren af lønnen – så bliver der altså en kontrolfunktion. Det vil sige, at når det fradrag foretages enten i skatten eller i indkomsten hos lønnyderen, ja, så vil lønnyderen altså også skulle betale skat. En løn, der udbetales uden skat, kan være lige så meget værd som en løn, der udbetales plus 70 pct., når skatten skal trækkes fra. Derfor vil en højere løn ikke automatisk betyde flere i arbejde.

Skattevæsenet har været der i mellemtiden, hr. Honoré.

Vi arbejder altså i et samfund, hvor skattevæsenet snupper en del af lønnen, så højere løn behøver ikke at betyde højere realløn. Det er muligt, at hr. Honoré mener det, men det er altså ikke tilfældet. Ministeren for skatter og afgifter, hans forgængere og måske også hans efterkommere kommer i mellemtiden og fjerner en del af kagen, og derfor vil højere løn ikke automatisk betyde flere i arbejde.

Jeg beklager, hr. Honoré. Hvis ikke dette er forståeligt for kristeligt folkepartis ordfører, så er det simpelt hen ikke muligt at skære ud på anden måde. Så må jeg erkende, som mit partis ordfører siger, at der ikke er noget at gøre. Så må vi opgive.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må angribe, at hr. Glensgård siger, der ikke betales skat af løn, der udbetales til husassistenter. Det gør der. Jeg erkender, at der nok er visse steder, der ikke gør det, men det er nok de steder, hvor fremskridtspartiet er stærkest repræsenteret. Ellers er det nu almindeligt, at der betales skat af husassistentens løn.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Nu er det jo således, at fremskridtspartiet ikke har flertal nogen steder og dermed heller ikke flertal i nogen skattelignende eller skattekontrollerende myndighed, men når hr. Honoré mener, at de steder, hvor fremskridtspartiet står stærkest, betales der ikke skat, så kan jeg sige til hr. Honoré, at dér, hvor fremskridtspartiet står stærkest, det er i landområderne, og jeg går ikke ud fra, at det ligefrem var dem, hr. Honoré hentydede til. Jeg har talt med hr. Honoré herude i sidegangen. Han mente, at i landområderne betalte man skat, det gjorde man måske ikke i byområderne. Det var altså en grov insinuation fra hr. Honorés side, men jeg er klar over, at når man vil gå på talerstolen og benægte fakta, så skal man finde nogle grove udtryk om sine modstandere. Det er at benægte fakta, hvis man vil hævde, at den generelle linje er, at der betales skat af almindelig ungpigeløn. Det gør der ikke. Men hr. Arne Bjerregaard eller hr. Honoré får mig

[Glensgård]

ikke til at stå og sige, at oppe i hr. Arne Bjerregaards valgkreds kender jeg 7, som ikke betaler skat, og i min kreds kender jeg 14. Jeg kender adskillige, men hr. Arne Bjerregaard får mig altså ikke til her at stå og angive de pågældende.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg mener, det er en beklagelig insinuation imod de få husassistenter, vi har tilbage i Danmark, her at påstå, at de ikke betaler skat. Dermed har man jo sagt, kan man næsten sige, at det er en regel, at samtlige husassistenter i dette land bedrager skattevæsenet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om afskaffelse af kapitalvindingskatten [af Ove Jensen (FP) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 74. Fremsat 3/11 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Forslaget går ud på, at loven om særlig indkomstskat skal ophæves med virkning fra udløbet af indkomståret 1978.

Det er vist sjette gang, fremskridtspartiet har fremsat dette eller lignende forslag, senest i folketingssamlingen 1977-78. Forslaget

har imidlertid aldrig vundet tilslutning, og jeg skal også afvise forslaget.

Jeg vil ikke nægte, at den nugældende lov om særlig indkomstskat på visse punkter virker uheldigt, og det er også baggrunden for, at regeringen har besluttet at fremsætte et forslag om værdistigningsskat på fast ejendom til afløsning af den særlige indkomstskat på de områder, hvor den i øjeblikket virker.

Jeg vil heller ikke afvise, at der kan blive tale om ændringer på andre punkter, f. eks. vedrørende beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier, som vi jo har diskuteret i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 56.

Jeg mener imidlertid, at man må fastholde en beskatning af større arbejdsfri fortjenester, og jeg må bestemt afvise, at det offentlige skulle give afkald på et provenu på over 600 mill. kr. om året.

Fremskridtspartiets påstand om, at den særlige indkomstskat skulle være under-skudsgivende for det offentlige og øge arbejdsløsheden, er jo et rent postulat, som fremskridtspartiet ikke på nogen måde har bevist eller sandsynliggjort.

Som jeg allerede har sagt, vil regeringen afvise forslaget.

Erenbjerg (S):

Jeg kan på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne for syvende gang afvise det foreliggende forslag. Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til selve forslaget, men efterlyse en begrænsning af, hvor mange gange man skal kunne fremsætte et uændret lovforslag i et folketing med en uændret sammensætning. Jeg finder, det er spild af folketingets ressourcer.

Vi vil ikke i socialdemokratiet acceptere, at der skulle kunne opnås store arbejdsfri gevinster skattefrit, samtidig med at arbejdsindtægter underkastes en betydelig beskatning. Vi finder det også påfaldende, at fremskridtspartiet netop nu, hvor et flertal i fremskridtspartiets folketingsgruppe – eller hvad man nu kalder det i fremskridtspartiet – har besluttet, at alle lønarbejdere skal fastholdes på 95 pct. af deres bruttoløn for at rette op på landets økonomi, foreslår, at en anden gruppe i samfundet, formueejerne, skal have forøret en gave på 600 mill. kr. Det er en